

مشکلات تربیتی در مدارس ابتدایی

فرزانه قاسمی^۱ و علیرضا عباسی^۲

۱. کارشناسی آموزش پیش دبستانی و دبستان، دانشگاه پیام نور واحد پادگان

۲. کارشناسی مهندسی تکنولوژی مکانیک خودرو، دانشکاه علمی- کاربردی انجمن صنفی شرکتهای خدمات پس از فروش خودرو

چکیده

هدف تربیت اخلاقی از سنین پایین آموزش ارزش‌هایی مانند احترام، مالکیت، کار گروهی، همدلی، فروتنی و غیره است. این‌ها ارزش‌هایی است که در برنامه درسی مدرسه به بچه‌ها آموزش داده می‌شود. هدف این مقاله بررسی مشکلات تربیتی در مدارس ابتدایی است. نتایج نشان داد تربیت اخلاقی ممکن است به عنوان کمک به شاگردان برای به دست آوردن مجموعه‌ای از باورها و ارزش‌ها در مورد درست و نادرست تعریف شود. این مجموعه از باورها، نیات، نگرش‌ها و رفتارهای آنها را نسبت به دیگران و محیطشان هدایت می‌کند. تربیت اخلاقی همچنین به شاگردان کمک می‌کند که تمایل به عمل مطابق با چنین باورها و ارزش‌هایی را در خود پرورش دهند. به طور اساسی‌تر، شاگردان را تشویق می‌کند تا در مورد اینکه چگونه باید رفتار کنند و چه نوع افرادی باید باشند فکر کنند.

کلیدواژه‌ها: مشکلات تربیتی، مدارس، ابتدایی، تربیت اخلاقی.

مقدمه

برای قرن‌ها، دانشگاهیان و عقلا در سراسر جهان در مورد اینکه آیا ارزش‌های اخلاقی باید در مدارس آموزش داده شود یا خیر بحث کرده‌اند. بسیاری بر این باورند که ارزش‌های اخلاقی را نمی‌توان آموزش داد، بلکه تنها از طریق اقدامات همسالان و بزرگان می‌توان آموخت. در این مورد، مهم‌ترین سؤالی که ممکن است مطرح شود این است که اگر به ما یکسان آموزش داده نشود، چگونه عمل درست را از یک عمل نادرست تشخیص دهیم. ممکن است یک عمل برای شخص خاصی درست و برای دیگری نادرست تلقی شود.

با پیشرفت دانش آموزان در مراحل مختلف رشد، تکنیک‌های تربیت اخلاقی تغییر می‌کند. تعلیمات اخلاقی اولیه دانش آموزان از پیام‌های کاملاً ضمنی خانواده و جوامع اطراف آنها ناشی می‌شود. به عنوان مثال، اعضای خانواده همچنین ممکن است به دانش آموزان خردسال کمک کنند تا احساسات خود را درک کرده و بیان کنند، درباره زندگی با دیگران بیاموزند، ایده‌هایی در مورد درست و غلط ایجاد کنند و نگرش‌های اجتماعی مانند اعتماد، مشارکت، همکاری و کمک به دیگران را توسعه دهند. ما از دوران کودکی با شنیدن ارزش‌های اخلاقی بزرگ شده‌ایم. آن‌ها آنقدر ارزشمند هستند که ما را در تبدیل شدن به یک انسان خوب یاری می‌کنند. ارزش‌های اخلاقی مجموعه‌ای از اصول هستند که ما را در طول زندگی هدایت می‌کنند (Pring, 2019).

ارزش‌های اخلاقی ما را به مسیر درست هدایت می‌کنند تا زندگی‌مان را هدایت کنیم. بیان این موارد از روزهای اولیه به فرد کمک می‌کند تا بین درست و نادرست تمایز قائل شود. این ارزش‌ها شامل عواملی مانند دوست داشتن دیگران، کمک به دیگران، احترام به دیگران، اخلاق، صداقت و غیره است. در نهایت، به ساختن فردی با فکر بالا و پیمودن مسیر درستکاری کمک می‌کند

زمانی می‌توان به شخصیت درست و با فضیلت دست یافت که بتواند با صداقت کامل از ارزش‌های اخلاقی پیروی کند. تربیت اخلاقی باید شامل رشد ذهنی و اخلاقی فرد باشد. همانطور که بزرگ می‌شویم، به یادگیری و تغییر خود ادامه می‌دهیم، اخلاق ما نیز تغییر می‌کند. ما باید این واقعیت را در نظر داشته باشیم که تربیت اخلاقی را می‌توان به طور مؤثر به جوان‌ترها از طریق مثال و نه از طریق ادراکات منتقل کرد. از آنجایی که بچه‌ها ناظر خوبی هستند، متوجه همه کارهای ما می‌شوند. آن‌ها به تماشای ما ادامه می‌دهند، بنابراین سعی کنید نمونه‌ای برای پذیرش آنها باشید. والدین نیز باید از نوع همراهی خود آگاه باشند. راهبردهای برنامه درسی برای تربیت اخلاقی با هدف عمده افزایش رشد اجتماعی و اخلاقی دانش آموزان تمرکز می‌کنند. نگاه کردن به برنامه درسی به این معنی است که ما بر استراتژی‌های تدریس و طرح‌های آموزشی در سطح کلاس و بر فعالیت‌های یادگیری دانش آموزان تمرکز می‌کنند (Pring, 2019). این راهبرد کمتر از فرهنگ مدرسه و آموزگار به عنوان الگوی اخلاقی در رابطه با رشد اخلاقی شاگردان مورد توجه قرار گرفته است.

ضرورت تربیت اخلاقی

تربیت اخلاقی یا تربیت ارزشی این روزها در مدرسه چه در مقطع ابتدایی و چه در مقطع متوسطه به موضوع مهمی تبدیل شده است. هدف تربیت اخلاقی از سنین پایین آموزش ارزش‌هایی مانند احترام، مالکیت، کار گروهی، همدلی، فروتنی و غیره است. این‌ها ارزش‌هایی است که در برنامه درسی مدرسه به بچه‌ها آموزش داده می‌شود. بسیار مهم است که این موضوع به دلایل زیر بخشی ضروری از یادگیری مدرسه برای بچه‌ها باقی بماند:

- اهمیت در یادگیری

یادگیری کل نگر فقط مربوط به تحصیلات دانشگاهی، کسب نمرات خوب، مشاغل جذاب و جابجایی نیست. درون چهار دیواری کلاس و خیلی بیشتر فراتر از آن قرار دارد. اخلاق و اخلاق تزکیه در شاگردان، شخصیت کودک را به گونه‌ای می‌سازد که مسئولیت‌پذیری و همدلی او را نسبت به دیگران ایجاد کند. این پارادایم را از فردگرا بودن به کمک به جامعه بزرگتر تغییر می‌دهد (Schuitema et al. 2008).

- اتصال آن به شهروندی مسئولانه

تربیت اخلاقی به شروع فرآیند ایجاد شهروندی مسئولانه در بین شاگردان کمک می‌کند و به آنها کمک می‌کند تا راه حل‌هایی برای مشکلات موجود در کشور پیدا کنند. آموزگاران از آن‌ها می‌سازند تا تغییر دهندگان کشور باشند.

آموزش ارزش‌ها از رویدادها، شخصیت‌ها و علوم مختلف در حالی که آموزش اخلاق به طور کلی به عنوان یک موضوع متفاوت در نظر گرفته می‌شود، ما نمی‌توانیم به عنوان یک رشته مستقل تقسیم بندی کنیم. در اینجا ارزش‌ها و اخلاقیات بر اساس تجربیات مختلف زندگی، از طریق محیط و طبیعت، شخصیت‌های مهم مختلف مانند سوامی ویوکاناندا، مهاتما گاندی و بسیاری دیگر به شاگردان آموزش داده می‌شود. بچه‌ها از سنین پایین می‌توانند با رشته‌های مختلف آشنا شوند و همچنین می‌توانند با جنبه اخلاقی آن ارتباط برقرار کنند.

تفکر

تربیت اخلاقی همچنین به توسعه تفکر انتقادی در بین شاگردان کمک می‌کند زیرا آنها تمایل دارند تا منطقی‌تر شوند و موقعیت اطراف خود را درک کنند. آیا آنها شروع به سؤال می‌کنند که چرا؟ عامل و همچنین اعمال اخلاقی و غیراخلاقی در جامعه و ملت به عنوان مثال. اگر در مدرسه به کودک صادقانه آموزش داده شود، باید شهروندی باشد که در کارش شفافیت داشته باشد و تسلیم فساد نشود (García-Moriyón et al, 2020).

مربیان اخلاق و آموزگاران دینی بر این باورند که بسیاری از شاگردانی که در دنیای معاصر زندگی می‌کنند می‌توانند با قرار گرفتن در معرض عواملی که ممکن است ارزش‌های اخلاقی آنها را بی‌ثبات کند، از جمله تلویزیون، رسانه‌های چاپی، اینترنت، تغییرات اجتماعی در ساختار خانواده، الگوهای ضعیف در زندگی عمومی، اولویت بندی ارزش‌های اقتصادی و ادامه نابرابری‌های جنسیتی و قومیتی از نظر اخلاقی سردرگم شوند (Pring, 2019).

مزایای تربیت اخلاقی

آموزگاران و والدین همیشه باید رفتار شاگردان را زیر نظر داشته باشند. آن‌ها باید بتوانند ارزش‌های اخلاقی را در زندگی عملی به کار گیرند. محیط اطراف نیز می‌تواند آنها را در ایجاد ارزش‌های اخلاقی تحت تأثیر قرار دهد. بزرگان باید به خاطر داشته باشند که آنها را به خاطر فضایل اخلاقی که دارند تشویق و قدردانی کنند. این به آنها انگیزه می‌دهد که همیشه این ارزش‌ها را حفظ کنند. به مرور زمان جزئی از آن‌ها می‌شود (Meindl et al, 2018). این بنیاد باید از سنین پایین، از خانه شروع شود و به مدارس ابتدایی، دانشکده‌ها و همچنین به محل کار منتقل شود. مزایای کسب تربیت اخلاقی عبارتند از:

- تربیت اخلاقی به انسان کمک می‌کند تا بین درست و نادرست تشخیص داده شود.
- در شخصیت فرد منعکس می‌شود.
- به ساختن یک زندگی شخصی و حرفه‌ای خوب کمک می‌کند.
- این به حذف مشکلاتی مانند خشونت، عدم صداقت، حسادت و غیره از زندگی فرد کمک می‌کند.
- می‌تواند تأثیرات بد در جامعه مانند خشونت، جنایت، تحریک، کودک آزاری، بی‌توجهی به زنان و غیره را از بین ببرد.
- همچنین به ایجاد یک راهبرد مثبت به چیزها، اعتماد به نفس و انگیزه کمک می‌کند.
- این به کشف هدف واقعی زندگی کمک می‌کند. این ارزش‌ها به فرد کمک می‌کند که فداکار، بی‌خود، محبت و مراقبت از دیگران باشد.

روش آموزش ارزش‌های اخلاقی به شاگردان جهانی است. آموزگاران و والدین نقش اساسی در این امر دارند. اگر کودک بد رفتاری کند، معمولاً مردم والدین و آموزگاران خود را به خاطر این زمینه سرزنش می‌کنند (هاشمی، ۱۳۹۸). شاگردان معمولاً برای منافع شخصی دروغ می‌گویند. آموزگاران باید آنها را راهنمایی و توصیه کنند. آن‌ها بزرگترین الهام بخش شاگردان هستند. شاگردان همیشه تمایل دارند به آموزگاران خود به عنوان آموزگاران ایده آل نگاه کنند. بنابراین

آموزگاران باید بتوانند الگویی برای آنها باشند تا از ارزش‌های اخلاقی استفاده کنند. خواندن داستان‌های اخلاقی نیز می‌تواند به رشد ارزش‌های اخلاقی کمک کند. حتی شاگردان خانواده‌های فرهیخته و فرهنگی، اگر همراهان و محیط مدرسه‌شان مناسب نباشد، ارزش‌های اخلاقی خود را از دست می‌دهند. شاگردان باید پایه قوی از ارزش‌های اخلاقی داشته باشند. برنامه درسی ما باید شامل زندگی نامه شخصیت‌های بزرگی باشد که مسیر درست را در زندگی دنبال کرده‌اند (Meindl et al, 2018). اگر به طور مؤثر اجرا شود، تربیت اخلاقی به یادگیرندگان با ابزارهای قضاوت و هدایت آنها به تصمیم‌گیری و انتخاب مؤثر کمک می‌کند. بنابراین، اهمیت تربیت اخلاقی حیاتی است و همچنین باید جزء لاینفک برنامه درسی مدرسه و دانشگاه باشد. در نهایت، ارزش‌های اخلاقی به ما شادی، رضایت بی‌نظیر و اعتماد به نفس می‌دهند تا با زندگی‌مان آنگونه که هست روبرو شویم. این ارزش‌ها به شکل‌گیری انسان‌های مهربانی که از نظر ارزش‌ها و طبیعت زیبا هستند کمک می‌کند (Schuitema et al. 2008).

اهمیت تربیت اخلاقی در نقش تعیین‌کننده‌ای است که در ایجاد شخصیت، القای دیدگاه اخلاقی، پرورش جامعه و دوست داشتن فرهنگ ایفا می‌کند. این امر را با انجام زیر به دست می‌آورد:

- ویژگی‌های شخصیتی را بسازید که شامل انعطاف‌پذیری، پشتکار، اخلاق کاری، تفکر انتقادی و نظم و انضباط است.
- شاگردان را با مهارت‌هایی که برای زندگی بزرگسالی نیاز دارند آماده کنید. مهارت‌ها عبارتند از: سواد مالی، آگاهی از اعتیاد، رفاه ذهنی و جسمی و سواد دیجیتال.
- آموزش ارزش‌های عملی و اخلاقی که در اخلاق دوره نشان داده شده است، که شامل مدارا، صداقت، وقار، احترام و فروتنی است.
- تشویق و توانمندسازی شاگردان برای تبدیل شدن به اعضای متعهد جامعه خود.
- آموزش فرهنگ به شاگردان، هم در ایران و هم در جهان گسترده‌تر، و توانمند ساختن آنها برای ارزش گذاشتن به ثروت فرهنگ موجود در سراسر جهان (Pring, 2019).

ارکان و اهداف تربیت اخلاقی

تربیت اخلاقی چهار رکن را در بر می‌گیرد - شخصیت و اخلاق. فرد و جامعه؛ مطالعات مدنی؛ و مطالعات فرهنگی تربیت اخلاقی محتوای آکادمیک را با کاوش در شخصیت و اخلاق ادغام می‌کند. این به عنوان یک سری واحدهای مترقی طراحی شده است که در دوازده سال تحصیلی از کلاس ۱ تا ۱۲ تدریس می‌شود (García-Moriyón et al, 2020). برنامه درسی شخصیت و اخلاق حول محور پرورش هر شاگرد به عنوان افرادی صادق، بردبار، انعطاف‌پذیر و با پشتکار است که در درون خود تأمل می‌کنند و بر اساس دیدگاه‌های شخصی، حس اخلاقی فردی را ایجاد می‌کنند. برنامه درسی به گونه‌ای طراحی شده است که به شاگردان بیاموزد به یکدیگر احترام بگذارند و تفاوت‌ها را جشن بگیرند. شاگردان تشویق می‌شوند تا از تأثیر مثبتی که می‌توانند بر سایر مردم و جهان بگذارند آگاه باشند. دوره‌ها از زمانی شروع می‌شود که شاگردان در کلاس ۱ باشند و در تمام دوره‌های ابتدایی و متوسطه خود تا فارغ‌التحصیلی ادامه خواهند داشت. برنامه درسی جنبه‌های مختلفی از رشد شخصیت را نشان می‌دهد از جمله:

- منصف بودن به چه معناست
- بردبار بودن و احترام گذاشتن به چه معناست
- برابری یعنی چه
- معنای تعاونی بودن چیست
- آگاهی از دیدگاه‌ها و احساسات خود
- اخلاق جهانی
- مطالعات صلح و درگیری

مساله تربیت اخلاقی راهبردی جامع برای حفظ ویژگی‌های قابل توجه جامعه از تساهل، گشودگی، پذیرش و احترام به دیگری است که در چند دهه گذشته شکل گرفته است. (You et al, 2018). شهروند واقعی کسی است که علاوه بر اهمیت دادن به خیر جامعه و مشارکت فعال برای بهبود اوضاع، از خود نیز مراقبت کند. برنامه درسی فردی و اجتماعی بر پرورش فردی متمرکز است که بتواند در موقعیت‌های اجتماعی مختلف پیشرفت کند و تغییری کوچک به سمت یک تفاوت بزرگ ایجاد کند. شاگردان با تکیه بر شایستگی‌های اصلی آموخته‌شده در طول دوره‌های شخصیت و اخلاق، عمیق‌تر به آگاهی جامعه و چگونگی تبدیل شدن به اعضای فعال جامعه خود، از طریق موضوعات خدمات اجتماعی و یادگیری در مورد اهمیت و ارزش خدمت به دیگران خواهند پرداخت. این حس عزت نفس، رفاه و احترام به روابط خانوادگی و بین فردی را القا می‌کند (Meindl et al, 2018).

دوره‌ها از زمانی شروع می‌شود که شاگردان در کلاس باشند و در تمام دوره‌های ابتدایی و متوسطه خود تا فارغ التحصیلی ادامه خواهند داشت. برنامه درسی جنبه‌های مختلف توسعه فردی و اجتماعی را شامل می‌شود، از جمله:

- ارزش خود
- احترام گذاشتن و درک تفاوت‌های درون جامعه خود
- سلامت جسمی و روانی
- چگونه با تغییر و از دست دادن مقابله کنیم
- اهمیت مراقبت از محیط زیست
- چگونه می‌توان به جامعه کمک کرد
- همدلی و شفقت
- شجاعت اخلاقی
- اهمیت کار تیمی

موضوع تربیت اخلاقی روش‌هایی را که جوانان در ایران با ادغام فرهنگ‌ها و باورهایی که در این کشور وجود دارند، تقویت می‌کند (هاشمی، ۱۳۹۸). آن‌ها را برای اتخاذ تصمیمات اخلاقی درست و مقابله با چالش‌هایی که به طور اجتناب ناپذیر به عنوان پیامدهای مستقیم یا غیرمستقیم این ادغام استثنایی از ارزش‌ها، دیدگاه‌ها و ایدئولوژی‌ها به وجود می‌آیند، آماده می‌کند (García-Moriyón et al, 2020).

اهداف تربیت اخلاقی

(۱) ساخت شخصیت: ایجاد ویژگی‌های شخصیتی که شامل انعطاف پذیری، پشتکار، اخلاق کاری، تفکر انتقادی و نظم و انضباط است شاگردان را با مهارت‌هایی که برای زندگی بزرگسالی نیاز دارند آماده کنید. مهارت‌ها شامل سواد مالی، آگاهی از اعتیاد، رفاه ذهنی و جسمی و سواد دیجیتال است.

(۲) القای دیدگاه اخلاقی: ارزش‌های عملی و اخلاقی که در اخلاق دوره نشان داده شده است را به شاگردان آموزش دهید که شامل مدارا، صداقت، وقار، احترام و فروتنی است.

(۳) جامعه پرورش دهنده: شاگردان را تشویق کرده و قادر می‌سازید تا به اعضای متعهد جامعه خود تبدیل شوند

(۴) فرهنگ دوست داشتنی: به شاگردان در مورد فرهنگ، هم در ایران و هم در سراسر جهان آموزش دهید و آنها را قادر به ارزش گذاری برای ثروت فرهنگ موجود در سراسر جهان کنید (Meindl et al, 2018).

نحوه برخورد با مسائل اخلاقی در کلاس درس

شاگردان می‌خواهند در مورد حقیقت صحبت کنند. در اینجا برخی از بهترین راه‌ها برای آموزگاران برای کمک به آنها در انجام این کار آورده شده است. بیشتر آموزگاران برای آموزش حقایق و مهارت‌ها آموزش دیده‌اند، نه اینکه شاگردان را در بحث‌های درست و غلط، انصاف و عدالت، ارزش‌ها و مسئولیت اخلاقی درگیر کنند (You et al, 2018). آموزگاران اغلب در مورد لمس اعصاب حساس احساس اضطراب می‌کنند: آیا کلاس درگیر درگیری خواهد شد؟ آیا یک کودک (یا والدین) توهین

می‌کند؟ با این حال استروم معتقد است که هر موضوعی که ارزش یادگیری دارد - تاریخ، علوم، ادبیات، هنر، حتی ریاضیات - دارای ابعاد اخلاقی و اخلاقی است. بررسی صادقانه این رشته‌ها می‌تواند به کلاس درس نیرو بخشد و به شاگردان کمک کند رشد کنند، فکر کنند و صحبت کنند. در زیر، استروم چگونه آموزگاران می‌توانند تحقیق اخلاقی را در برنامه درسی بگنجانند:

▪ تصدیق کنید که جوانان هر روز با سؤالات اخلاقی دشواری روبرو می‌شوند و آنها راهنمایی می‌خواهند.

تعصب، طرد شدن، قلدری: آنها در آلمان نازی و جیم کرو جنوبی اتفاق افتادند و امروز در دبیرستان اتفاق افتادند. به‌جای آموزش تاریخ به‌عنوان مجموعه‌ای از حقایق و اقدامات رهبران، شاگردان را تشویق کنید تا انتخاب‌های شهروندان عادی مانند خودشان را بررسی کنند: چرا برخی از مردم مطابقت کردند و برخی سکوت کردند و برخی جرات اعتراض داشتند؟ از شاگردان بخواهید که شباهت‌های زندگی خود و رویدادهای جاری را کشف کنند. تاریخ می‌تواند به جوانان کمک کند تا زمان حال را درک کنند و مبارزات معاصر می‌تواند به شاگردان کمک کند تا رویدادهای به ظاهر غیرقابل درک گذشته را درک کنند.

▪ در کلاس درس اعتماد ایجاد کنید.

به عنوان نقطه شروع، قوانین اساسی احترام را ایجاد کنید - و آنها را الگوبرداری کنید. به صحبت‌های شاگردان خود گوش دهید. ایده‌ها را به چالش بکشید، نه مردم. با کلاس خود کار کنید تا زبانی برای تحقیق اخلاقی ایجاد کنید. اجازه دهید هیچ موضوعی خارج از محدودیت نباشد. اگر کلمه‌ای - مثلاً یک توهین نژادی - باعث می‌شود همه دست و پا بزنند، آن را مطرح کنید و کلاس را تشویق کنید تا با هم تصمیم بگیرند که آیا استفاده از آن اصلاً خوب است و در چه زمینه‌ای. تفاوت بین امن بودن و راحت بودن را تشخیص دهید. شاگردان باید احساس امنیت کنند، اما ناراحتی به آنها کمک می‌کند یاد بگیرند و رشد کنند (You et al, 2018).

▪ از همکاران و مدیران خود پشتیبانی بگیرید.

این زمین سختی برای راهپیمایی انفرادی است. «آموزگاران باید دور هم جمع شوند و همان تجربه‌ای را که پزشکان در دوره‌های بزرگ کسب می‌کنند، به دست آورند. آنها باید در مورد نژاد، هویت و تعصب بحث کنند - نه از آنها دوری کنند. آنها باید موضوعاتی را مطالعه کنند که هرگز به عنوان دانشجو یاد نگرفته‌اند (You et al, 2018).

▪ منابع یادگیری عالی را جمع‌آوری کنید.

"کتاب‌های درسی تاریخ کم آب شده‌اند." آنها به همه سه صفحه مساوی از تاریخ خوب یا بد می‌دهند - این مانند بازی‌های المپیک قربانی است. "متون مورد نیاز را با خاطرات، شعر، مقاله و فیلم تکمیل کنید. بلندگو بیار. اجازه ابهام.

پرسش، کنجکاوی و مبارزه اخلاقی را تشویق کنید. سؤالات مغز و قلب در یک دوره چهل و پنج دقیقه‌ای به راحتی پاسخ داده نمی‌شود. تحقیق اخلاقی یک سفر است. نظرات و ارزش‌ها تکامل می‌یابند. از شاگردان بخواهید که دفتری از افکار، سؤالات و نظرات خود داشته باشند - و آنها را تشویق کنید که هر چند وقت یکبار آن را بخوانند تا ببینند چقدر سفر کرده‌اند.

به شاگردان خود ایمان داشته باشید (Meindl et al, 2018).

جوانان فیلسوفان اخلاق هستند. آنها به دنیایی که در آن زندگی می‌کنند اهمیت می‌دهند. آنها می‌خواهند تعلق داشته باشند. آنها می‌خواهند درست عمل کنند. آنها می‌خواهند تفاوت ایجاد کنند. به شاگردان کمک کنید تا هوش خود را نه تنها به شما یا همکلاسی‌هایشان بلکه به خودشان نشان دهند (Schuitema et al. 2008).

بحث و نتیجه‌گیری

تربیت اخلاقی ممکن است به عنوان کمک به شاگردان برای به دست آوردن مجموعه‌ای از باورها و ارزش‌ها در مورد درست و نادرست تعریف شود. این مجموعه از باورها، نیات، نگرش‌ها و رفتارهای آنها را نسبت به دیگران و محیطشان هدایت می‌کند. تربیت اخلاقی همچنین به شاگردان کمک می‌کند که تمایل به عمل مطابق با چنین باورها و ارزش‌هایی را در خود پرورش دهند. به طور اساسی‌تر، شاگردان را تشویق می‌کند تا در مورد اینکه چگونه باید رفتار کنند و چه نوع افرادی باید باشند فکر

کنند. برای بسیاری از مردم، این پرسش‌ها با باور دینی مرتبط است، اما برنامه‌های تربیت اخلاقی، دین و اخلاق را از لحاظ مفهومی متمایز می‌دانند.

دهه گذشته شاهد کاهش مداوم نظام‌های ارزشی منسجم سابق و افزایش فردی شدن در جامعه امروزی بوده است. توسعه مستقل جهت‌گیری‌های ارزشی خود و توانایی تأمل در ارزش‌ها اکنون مهم‌تر است. علاوه بر این، گرایش به جهانی شدن، طیف فرهنگی را که بسیاری از مردم در آن زندگی می‌کنند و جامعه متنوع‌تر شده است، گسترش داده است. این سؤال را ایجاد می‌کند که مدارس ابتدایی چگونه می‌توانند شاگردان را برای مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی جامعه و انتخاب خود آماده کنند

بسیاری از جنبه‌های زندگی مدرسه عناصر تشکیل دهنده تربیت اخلاقی هستند. به عنوان مثال، فرهنگ مدرسه و آموزگار به عنوان یک فرد اخلاقی، در رشد اخلاقی شاگردان بسیار مهم است. راهبرد جامعه عادلانه کولبرگ به تربیت اخلاقی بر تحقیق در مورد جو اخلاقی در مدارس ابتدایی بسیار تأثیرگذار بوده است. این راهبرد بر چگونگی تبدیل مدارس ابتدایی به جوامع دموکراتیک و اخلاقی و تأثیرات جو اخلاقی بر رشد اخلاقی شاگردان متمرکز است. علاوه بر فرهنگ مدرسه، آموزگاران به عنوان الگوهای اخلاقی و تعامل بین آموزگاران و شاگردان تأثیر بسزایی بر شاگردان دارند (Pring, 2019). هانسن بین تربیت اخلاقی و تربیت به عنوان یک تلاش اخلاقی تمایز قائل می‌شود. او پیشنهاد می‌کند که اگرچه بسیاری از پیامدهای اخلاقی تدریس غیرعمدی هستند، اما تدریس به عنوان یک تلاش ذاتاً اخلاقی است. در مقابل، تربیت اخلاقی به آموزش عمدی ارزش‌ها، نگرش‌ها و گرایش‌های خاص برای تحریک رشد اجتماعی و اخلاقی شاگردان اشاره دارد (Revell & Arthur, 2007).

منابع

۱. هاشمی، سیدحسن، ۱۳۹۸، تربیت اخلاقی - اسلامی و راه‌های کاربردی آن در رشد شخصیت افراد، چهارمین همایش ملی علمی، پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی، شیروان
2. García-Moriyón, F., González-Lamas, J., Botella, J., González Vela, J., Miranda-Alonso, T., Palacios, A., & Robles-Loro, R. (2020). *Research in moral education: The contribution of P4C to the moral growth of students. Education Sciences, 10(4), 119.*
3. You, Z., Rud, A. G., & Hu, Y. (2018). *The philosophy of Chinese moral education. New York, NY: Palgrave Macmillan.*
4. Kohlberg, L. (1966). *Moral education in the schools: A developmental view. The School Review, 74(1), 1-30.*
5. Pring, R. (2019). *Development of moral education in the UAE: Lessons to be learned. Oxford Review of Education, 45(3), 297-314.*
6. Revell, L., & Arthur, J. (2007). *Character education in schools and the education of teachers. Journal of Moral Education, 36(1), 79-92.*
7. Schuitema, J., Dam, G. T., & Veugelers, W. (2008). *Teaching strategies for moral education: A review. Journal of curriculum studies, 40(1), 69-89.*
8. Wardekker, W. L. (2001). *Schools and moral education: Conformism or autonomy?. Journal of philosophy of education, 35(1), 101-114.*
9. Meindl, P., Quirk, A., & Graham, J. (2018). *Best practices for school-based moral education. Policy Insights from the Behavioral and Brain Sciences, 5(1), 3-10.*